

Følge af den Ordning, vi nu har i Henseende til Statsskovbrugets øverste Administration, idet man nu ikke længere kan have Distrikts-Overledelsen til at ligge hos den øverste Administration, der bestaar af en Direktion og ikke som før af en trespaltet Overførsterinstitution. Men naar vi til Slut er enige, er der ingen Anledning til at fordybe sig i de Punkter, der kunde give Anledning til fortsat Uenighed, og vi er jo til Slut enige, idet det ærede Flertal opfordrer mig meget stærkt til ved Besættelsen af dette Embede at have for Øje, at det bliver den rette Mand paa den rette Plads. Hvorfor ønsker det ærede Udvalg netop det? Fordi det derved vil have understreget, at dette Distrikt er et Distrikt af en særlig Beskaffenhed, der kræver en særlig efter Forholdenes Natur kyndig Ledelse, og det var just Udgangspunktet for den Betragtning, som har ledet mig til at fremsætte Lovforslaget i Fjor, da jeg saa meget allerede ønskede det gennemført, og som fremdeles gør, at jeg ønsker det gennemført i dette Øjeblik. Og naar Enden er god, er alting godt. Man gør nogle Indvendinger, men ender jo dog i de samme Betragtninger som dem, der har været ledende for mig. Man siger: her er Forhold, som kræver en særlig Mand, den rette Mand paa det rette Sted, højtærede Minister, sørg endelig for, at det sker! Ja, akkurat, det er det, jeg vil bestræbe mig for. Direktøren for Statsskovbruget er allerede vidende om, at jeg ønsker, at han ved Indstillingen i Anledning af Besættelsen af det Embede, som bliver at oprette efter nærværende Forslag, naar det ophøjes til Lov, tager Hensyn til Embedets særlige Beskaffenhed. Jeg gaar i øvrigt ud fra, at han slet ikke behøver at være vidende om dette Ønske for at tage den Beslutning, der i saa Henseende skal tages, men Direktøren er allsaa vidende derom, og jeg vil ikke undlade at benytte en ny given Lejlighed til overfor Direktøren at opfriske dette Ønske. — Hvad der i Betænkningen udtales om, „at Ministeriet stedse ved Besættelsen af dette Embede vil have for Øje at vælge en Mand, der ikke blot har forstlig Dygtighed, men ogsaa Interesse og Sans for at bevare og udvikle disse Skoves ejendommelige Skønhed samt Evne til at optræde med fornøden Myndighed, og tillige paa tjenstvillig og hensynsfuld Maade, overfor den store besøgende og omboende Befolkning“, skal der saaledes blive taget Hensyn til, saa vidt det staaer til mig, men selvfølgelig ved de Herrer meget vel, at jeg

gaar ikke ud omkring i Landet og leder paa maa og faa efter en Mand og finder ham, jeg afventer en Indstilling fra Skovbrugsdirektoratet, idet jeg paa Forhaand ved, at dette erkender og handler ud fra det, som det her drejer sig om, og retter sin Indstilling derefter, og jeg stoler paa, at denne Indstilling har saadanne Navne, at jeg ikke griber fejl, naar jeg tager Hensyn til den.

Det ærede 3die kongevalgte Medlem (Hage), hvis Tilslutning til Forslaget jeg er særdeles taknemmelig for, gjorde en Henstilling om, at Inspektøren for de kongelige Haver maatte blive draget med ind i Ledelsen, saaledes at Ansvaret for denne ikke laa paa den enkelte Mands Skovriders Skuldre, men blev mere fordelt. Det er noget helt nyt, her kommer frem, og det burde — undskyld, jeg siger det — være fremdraget ved Sagens første Behandling, hvis der skulde være Mulighed for at gaa frem ad den af det ærede Medlem anviste Vej. Men jeg er ikke vis paa, at denne Vej er farbar. At den kongelige Skovrider vil søge Raad og Bistand overalt, hvor Raad og Bistand er at finde, er givet, og at han kan finde det netop hos den Mand, som har det nævnte Embede, er muligt, men at drage Haveinspektøren ind i Ledelsen, for at han skal have Medansvar for denne, er neppe heldigt. Han vil og maa i saa Fald ogsaa gøre sine Krav gældende med Hensyn til Skovens Røgt, Pleje og Administration. Vil man ikke ved en saadan Fordeling af Ansvaret organisere Mod sætninger, skabe en Friktion, som kan have uheldige Følger i Stedet for, som det ærede 3die kongevalgte Medlem ønskede, at lette Stillings. Besværligheder for den nye Skovrider? Jeg tror som sagt ikke, denne Vej er farbar, i alt Fald kan der imod den indvendes, at det vil foranledige nye Overvejelser baade i Udvalget, Ministeriet og Skovbrugsdirektoratet, med hvilke der vil kunne hengaa nogle Maaneder, er jeg bange for; og det kunde da hænde, at Forslaget atter glider os af Hænde i denne Samling, ligesom det hændte i sidste Samling. Det ser jeg meget nødtigt, og jeg ved med Sikkerhed, at det ønsker det ærede Medlem heller ikke paa nogen Maade skulde blive Resultatet af hans Henstilling. Imidlertid kan vi jo ved denne Lejlighed, da Spørgsmaalet er rejst, høre, hvorvidt der skulde være en almindelig Stemning derfor, om disse Tanker skulde finde almindelig eller blot væsentlig Tilslutning. Paa Forhaand nærer jeg Tvivl om, at det er muligt, og at det vilde føre til noget godt at skabe en Ordning, hvor-